

Διευθυντής ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΛΕΛΕΔΑΚΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΤΟΠΧΑΝΑ ΑΡΙΘΜΟΣ 78

ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Α ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Αἱ μεγαλειόβουλοι ἰδέει τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πνεύματος ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἀθηναϊκῆς Δημοκρατίας· ἐφθασαν ὡς ὑψηλὰ ὥστε ἐκάστοτε οἱ μεγάλοι ἄνδρες τῶν μεταγενεστέρων χρόνων καθὼς καὶ πᾶσα διάνοια καὶ ἀνάπτυξις θρωπίνη θεώρει τὸν Ἑλληνισμόν ἥλιον τῆς προόδου καὶ ἀληθείας· ἐξ οὗ ἀνεφύσαν πάντα τὰ τέλεια, ἔθοχα καὶ εὐδὴ ἐργα τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν. Ἐν τῷ διόψ του δὲ ὁ Λάων Γαμβία· ἔλεγεν ὅτι κάθε ἄνθρωπος, τίς ἔχει πνεῦμα καὶ καρδίαν, οφείλει νὰ θεωρῇ τὴν Ἑλλάδα ὡς δευτέραν τοῦ Πατρίδα. Ἐπόμενον, ὅτι συγγραφεῖς, νομοθέται, στρατιωτικοί, ἱατροὶ καλλιτέχναι κλπ. πάντες κλίνουσιν εἰσέτι εὐλαδῶς τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν ἰδεώδη κορυφήν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἅτινα ὑπὸ τὰ σκῆτρα τῶν χρόνων τοῦ Περικλέους, υπερέδωκαν τὰ ὅρια πάσης κρίσεως, ἀνθρωπίνης καταστάσεως θεῆς καὶ υπεράνθρωπης. Ἄρ' ὅλην δὲ τὴν κοινωνικὴν διακροάν ὅσον καὶ ἂν ὑποπώμεν ὅτι ἐκλείπει ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸ Καλὸν καὶ ὁ δὲ τοῦ διδοκάλου τοῦ κόσμου σύμπαντος, ὑπῆρξαν ἀπὸ τότε ἄνδρες· χαρακτήρες· ἐξόχου καὶ κυρίαρχοι τοῦ ὅσμου, οἷται· καὶ εὐμένως τῷ Ἑλληνισμῷ διέκειντο καὶ ἂν ἀνυγνῆνται καὶ ἀνεξαρτησίαν του ἐπόθησαν. Κατὰ τὰς συγγραφὰς Λατίνου· λέγει ὁ Von de Berche πολλοὶ ἄνδρες ἐκ τῆς ρωμαϊκῆς Αυτοκρατορίας, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ Γούλιος Καίσαρ, ἤθελον τὴν Ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, διότι ὁ Wilson διατείνεται κατόπιν σημειώσεων ὁπίστων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς τοῦ Καίσαρος ὅτι αὐτὸς ὄνει νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα Αυτοκρατορίαν ἀνεξαρτητοῦ μεθ' ἧς ἐσκέπτετο νὰ ἐνώσῃ ἀπάσας τὰς Ἑλληνικάς χώρας καὶ τοῦτο ἐπραττε ἵνα, λέγει, τὸ δημιουργικὸν πνεῦμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐλευθέρως ὀργᾷ καὶ ἀπαρτῇ εἰς τὰ μεγαλοφυῆ του ἔργα!

Τὰ σχέδια ταῦτα ἀνέτρεψαν ἡ στυγερά δολοφονία τοῦ μεγάλου τούτου Ρωμαίου πολέμου καὶ συνετελεσθησαν ἐν τῇ μακρῇ Γῇ ἐπὶ πολλοῦς αἰῶνας καθυδόντα καὶ εἰς λήθην ἐπιπεσόντα μέρει οὐ ἕτεροι· φαινὸς ἀστὴρ τῆς Δυσσεως· ἐκ τῆς γενεῆς τῶν Γάλλων χώρας, Ναπολέον ὁ Βοναπάρτης, φλεγόμενος ὑπὸ τοῦ δικαίου πόθου νὰ ἐκτενήσῃ καὶ ἐμβαθύνῃ εἰς τὰ σχέδια τῶν προῦκρομένων μεγάλων Ἀνδρῶν ἔμαθε παρὰ τινων φιλοσόφων ὅτι ὁ μὲν μέγας Ἀλέξανδρος εἶχε θεοθεύσει ὑψηλὴν ἀποστολὴν νὰ διασπείρῃ εἰς τὰ ἄγρια πλῆθη τῆς Ἀσίας τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμόν ἵνα δι' αὐτοῦ διευκολύνῃ τὴν ἐξάπλωσιν καὶ διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐκεῖσε, τὸν δὲ Καίσαρα ἐθεώρουν ἐπίσης θεόπεμπτον ἐπελθόντα ἵνα διατρέξῃ τὰ βήματα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἀπ' ἐνός καὶ ἀπ' ἑτέρου ἵνα διὰ τῆς ἰσχύος του συμβάλῃ ὥστε ἡ ρωμαϊκὴ Αὐλὴ ὡς κοσμοκράτειρα νὰ σπασθῇ καὶ προστεταύσῃ τὴν ἐμρῆνισιν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Πρὸς τοῦτοι· ἔμαθεν ὁ Βοναπάρτης ὅτι ὁ Καίσαρ ἀληθῶς διενεῖτο νὰ συστήσῃ Ἑλλάδα ἐλευθέραν πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ὅσων ἡ Ἀνθρωπότης ἐχρεώσεται τῷ Ἑλληνικῷ πνεύματι καὶ διὰ τὰς νίκας τὰς κατὰ τῶν Περσῶν δι' ὧν οὐ μόνον ἡ Ἑλλὰς ἀλλὰ καὶ ἡ Ρώμη καὶ ἡ Εὐρώπη ἐν γενεῇ ἐσώθησαν.

Ὅταν ὁ Ναπολέων περιεδύθη τὸ ὑπαικὸν ἀξιωμα καὶ ἐννόησε αὐτὸν ἡ τύχη εἰς τὰς ἐν Ἀουστριαλίτς καὶ Μαξέγγω μεγάλαις νίκαις· τοῦ καὶ ὅτε μετὰ τὴν τῆς Βιέννης ἄλωσιν ἀνεκλήρυνθη Ἀυτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ἐσκέπτετο νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἀγγλίαν ἥτις ἐξημίου ἐμπορικῶς τὴν Γαλλίαν, νὰ διευθετήσῃ δὲ στρατιωτικῶς, νομοθετικῶς, οἰκονομικῶς καὶ γλωσσολογικῶς τὴν πατρίδα του καὶ οὕτω διὰ πρᾶγόντων ἐκπολιτιστικῶν νὰ ἐπιφέρῃ γενικὴν εὐδοκίμνιαν καὶ νὰ παρκαλοῦσθῃ τὰ βήματα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ἡ εἰς Αἴγυπτον ἐκστρατεία του τοῦτο μόνον ἀκριβῶς ἀπέβλεπε, νὰ ὑποτάξῃ τὴν καρδίαν τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ μεγάλη ψυχὴ του τὰ βήματα τῶν δύο μεγάλων συνδελέων του, οὗ· ἔθετο μέλημά του νὰ ὑπερβῇ κατὰ τὴν δόξαν, καὶ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς νεωτέρους ὅτι φλεγόμενος ἀέριστε ὑπὸ τῶν

πόθου οὐχί τῶν κατακτήσεων καὶ αἱματοχυσιῶν ὡς κακῶς τινες συκοφαντοῦσιν αὐτὸν ἄλλ' τῇ προστασίᾳ καὶ ἀπολυτρώσει τῶν ἀδυνάτων καὶ πατηνόντων λαῶν, ἐπιθύμει μὲν γενικὴν ἰσορροπίαν τῇ Εὐρώπῃ, ἥς αὐτὸς ἤθελε νὰ διέπῃ τὰ σκήπτρα, ἀπὲρσέσθαι ὅμως εἰς τοὺς αὐθιδαί, ἀπίστους, ταραξίαις καὶ ἐγωίστας, οὓς προϋτίθετο νὰ ταπεινώσῃ καὶ νὰ υποβάλῃ εἰς τὴν θέλησιν του.

Ὅμως δ' ἀντιθέτω; τοῦ Fonvel προνοῦμεν ὅτι ὁ Νάπολεων ἐάν ἦ Ἀγγλίαν καὶ Ρωσίαν ἐδεικνύοντο ἀδρόφρονες; καὶ ἐπέβοντο ἐλάχιστα μόνον τὰ βουλή; καὶ ἀποράζει; του, οὐδ' αἱματοχυσία; ἡ Εὐρώπη θὰ εἶχεν οὐδὲ καὶ τυραννικὸν ζυγόν, ἀλλὰ θ' ἀπῆλκεν ἰσότητος ἀξιοθεμιχτάτου καὶ οἱ εἰσέτι παρηγκωνισμένοι διάφοροι λαοὶ θὰ ἦσαν ἐπίτῃ, ἰσχυροὶ ὡς Ἀγγλοὶ καὶ Ρώσοι καὶ ἐπομένως ἡ εὐδοκμοῦν τῇ Εὐρώπῃ; θὰ ἦτο μεγαλύτερη τῇ σημερινῇ. Εἰ; ἀπ' αὐτῆς τὰς στρατιωτικῆς, νομοθετικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ὁ Βοναπάρτης; αὐτοπροσώπως εἰργάζετο καὶ συνεζήτησε καὶ ἀπεφάτιζε πάντα τὰ σπουδαῖα ζητήματα καὶ ἀπέσπασε τὸν θαυμασμὸν τῶν συγχρόνων του ὥστε τὸ Ἰνστιτούτον τῶν Παρισίων ἀνέφειν αὐτῷ τὴν θύραν.

Ἐν τῷ καταρτισμῷ δὲ τῇ Γαλλικῇ; διελέκτου ἐδέησε νὰ συμβουλευθῇ τοὺς περὶ τὰ γλωσσικὰ καταγινόμενους; καὶ ὅθι τοὺς περὶ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἐν οἷς καὶ τὸν διάσημον Divergers, ὅστις; παρέστητε αὐτῷ τὴν δυσχερεῖν τοῦ ἔργου καὶ τῷ συνέστησε νὰ ζητήσῃ ἐκ τῆς ἐν Μονπελιέ Μεσημβρινῆς; Ἀκαδημίας; τῇς Γαλλίας; τὸν Κοραῖ, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Μετὰ χάριος μεγίστης; οἱ προεξάρχοντες; τῇς ἐκεί; ἐστίας; τῶν γραμμάτων; Discartes, Dax, Bousson συνέστησαν ἐνθέρμως; τὸν Κοραῖν ὡς; ἄνδρα; ὑπερόχον; ἀξίαν; διὰ τὰ τοιαῦτα ζητήματα, ἀρ' ἑτέρου ἐπίσης; διὰ τοῦ Desaix; Duxor ἐμείψανεν ὁ Νάπολεων εὐχαρίστω; τῆς σπουδαίας; ἀρχαιολογικῆς; γνώσεως; τοῦ Κοραῖ ὅθεν καὶ προσεκληθῇ αὐτός; ἐπιστήμῃ; ἐν Παρισίοις; λαδὼν ἐνεργὸν μέρος; εἰς; τὸν ἀνασχηματισμὸν; πολλῶν; λέξεων; τῇς Γαλλικῆς; διελέκτου, ἀπέκτιψε; δὲ καὶ τὴν εὐνοίαν τοῦ Νάπολεοντος, ὅστις; ἐτίμα; αὐτὸν καὶ τῷ ἐγένετο κοινωνός; εἰς; τὰ δαίμνια, ἐσπερίδα; καὶ ὑψηλὰ; συναναστrophῆς; ὅτε; εἰς; τὰ γλωσσικὰ ζητήματα; κατέχει; τὸ δεσμεῖν καὶ λύειν ὁ Κοραῖς.

Ὁ λοχαγός; καὶ ἱατρός; τοῦ γαλλικοῦ Στρατοῦ; Demoulin; κατέχει; σπουδαῖα; ἔγγραφα; ἐπιστολικά; ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι ὁ Νάπολεων; ἡγάπα; πᾶν; τὸ Ἑλληνικόν; ἐθαύμαζε; δὲ ὑπέροπον; τὸν Λεωνίδα; καὶ τὸν Θεμιστοκλή. **Θαυμάζω Ἀδαμάντιε, τὴν καρδίαν τοῦ Λεωνίδα Σας καὶ τὴν μεγαλοφύϊαν τοῦ Θεμιστοκλέους ἀλλὰ μὲ κουράζει ὁ θεῖος Ὀμηρος. Ἐπιθυμῶ νὰ δώσω ἐλευθερίαν εἰς; τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ νὰ ἀπελευθερώσω τὴν Ἑλλάδα καθιστῶν αὐτὴν μεγάλην ὡς τὴν Ἀρκαδίαν. Εἶναι φίλος; μου ὁ Σουλτάν; Σελήμ; ἀλλ' ἀγαπῶ; πλέον; τὸν Παρθενῶνα; καὶ τοὺς Δελφοὺς; τὰ; Πλαταιάς; τὰ; Θερμοπύλας; τὸν Μαραθῶνα; καὶ τὴν Σαλαμίνα; αὐτοῦ. Συναισθνόμεναι; ὅτι; αἱ; κλίμακες; τῆς ἀνθρωπότητος; ὅτι; γυμναίως; παρουσιάζουσι; δύναμιν; τινα; ἥτις; ἐπαυξάνεται; ἐν τῇ ἀντιστάσει; ἀλλ' ἐν τῷ ἀδιαχωρήτῳ; ὑπερβαίνει; τὰ ὅρια; καὶ τοὺς νόμους; τῆς μηχανικῆς; ἡ ζωικὴ; δύναμις; αὐξάνει; τὰς; προδπαθείας; τῆς ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ; ὄργανῳ; σωματικῷ; καὶ διανοητικῷ; καὶ συνελόντι; ἐνυπάρχει; δύναμις; ἀπάντων; τούτων; τῶν; τε; κινήσεων; καὶ; συνισθημάτων; ἅτινα; διεγείρονται; ὑπὸ; τῆς; ἀνάγκης; εἰς; τοιοῦτον; βαθμὸν; ὥστε; ὁ; ἄνθρωπος; ἀνταναλωθῇ; τοῦ; σκοπέλους; καὶ; τὰ; θυ-**

σίαι; μένει; ἄπρακτος; ὡς; νεκρός; καὶ; ἐνταφιάζεται; εἰς; τὸ; χάος; τῇ; ἀνάγκῃ; πρὶν; ἢ; φθάσῃ; τὸ; τέλος; τῶν; σκοπῶν; τοῦ; ἀνταρξικίζοντος; δὲ; τῆς; διαφοράς; σ' ἐδὶά; του; καὶ; στερεῖται; ὁ; ἄνθρωπος; τῇ; ἐκτελέσει; τῶν; δικνημάτων; του; ἀπόλλυσι; δὲ; τὰ; ἰδιότητάς; του; γενόμενος; ἄλογον; ζῶον. Ὁ Seguer; λέγει; ὅτι; ὁ; Νάπολεων; διήλθῃ; ποτε; ἐκ; τῆς; πόλεως; Λουδβίνης; τῇς; ὁποίας; τὸ; Πανεπιστήμιον; τῷ; εἶχε; συστηθῇ; ἐκ; τοῦ; Larouhe; καὶ; συνεζήτησε; διάφορα; ζητήματα; ἐκεῖ; ὡς; Ἀκαδημαϊκός; ἀνέθηκε; δὲ; τὸ; περὶ; τυραννικῶν; θέμα; εἰς; τὸν; Ἀρχίατρον; τοῦ; Larey; καὶ; τὸν; ἐκεῖ; χειρουργόν; Michaux; ἀλλὰ; μὴ; εὐ; χρηστη; θεί; ἐκ; τοῦ; ἀπρεσβέστατος; ἐξέφρασε; τὴν; ἐπιθυμίαν; του; ἵνα; ἐξευρεθῇ; τρόπος; θελτικώσεως; τῆς; θεραπείας; αὐτῶν. Ἐν; τῇ; περιπτώσει; ταύτῃ; ἐπίτῃ; ἐξέφρασε; τὴν; ἐπιθυμίαν; του; ὅτι; τὸ; Hotel; de; Ville; de; Louvain; δέον; νὰ; περιβληθῇ; δι' ὕλων; ὡς; μνημεῖον; μεγίστης; ἀξίας; προσέθηκε; δὲ; σὺν; τοῖς; ἄλλοις; ὅτι; καὶ; αὐτός; σκέπτεται; νὰ; περιβάλῃ; δι' ὕλων; τὸν; Παρθενῶνα; καὶ; τὰ; λοιπὰ; μνημεῖα; τῆς; ἀθηναϊκῆς; Ἀκροπόλεως; ἵνα; τὰ; θεῖα; ταῦτα; ἔργα; λάβωσι; τὴν; προστασίαν; τῆς; χειρὸς; του! Ὁ; Haller; μένει; μάρτυς; τῆς; ἐκτελέσεως; τῶν; ἔργων; τούτων; διότι; ὁ; μὲν; Στρατάρχης; Desaix; ἔνεκα; τοῦ; Κοραῖ; ἐπιθύμει; νὰ; ἐκτρατευθῇ; εἰς; τὰ; Ἑλληνικά; χώρας; αὐτός; δὲ; ὁ; Νάπολεων; ἐκτός; τῶν; παρὰ; κλήσεων; τῶν; Φαντασιωτῶν; καὶ; τῆς; Φιλικῆς; Ἐταιρείας; ἐσκέπτετο; τὸ; τοιοῦτον; καθὼς; καὶ; τὴν; ἀπελευθέρωσιν; τῶν; Ἑλληνικῶν; χωρῶν; ἐθεώρει; ὅμοιον; τοιοῦτον; ἀτήματον; ἐπιχειρήσας; καὶ; διεντὸ; ἤθελε; πρὸ; τοῦ; νὰ; ταπεινώσῃ; τὴν; Ἀγγλίαν; καὶ; πρὸ; τῶν; μεγάλων; σχεδίων; του; νὰ; κατέλθῃ; εἰς; τὴν; ἀπολήτρωσιν; τῆς; Ἑλλάδος; διότι; ἐφρόνε; ὡς; ἔλεγε; πολλάκι; ἐν; τῷ; Κερμαϊκῷ; «πρὸ; τοῦ; ὁθῶς; εἰς; τὴν; Κων;πολιν; ὅλαι; αἱ; Ἑλληνικαὶ; χώραι; καὶ; νῆσοι; θὰ; ἐκκενωθῶσιν; ὑπὸ; τῶν; Τούρκων; ὁπότε; θὰ; δημιουργήσω; στρατὸν; ἐκ; τῆς; Φιλικῆς; Ἐταιρείας; καὶ; θὰ; ἀποδίδω; εἰς; τοὺς; Ἕλληνας; ἐλευθερίαν; τὴν; Ἑλλάδα»!

Δυστυχῶς; αἱ; εἰς; τὴν; Ἰσπανίαν; καὶ; Ρωσίαν; ἐκτρατεύει; τοῦ; Νάπολεοντος; καὶ; αἱ; μεγάλα; συμφορὰ; ἃ; ἐπαθον; ἐκ; τῶν; πυρρῶν; καὶ; ἐκ; τοῦ; ψυχροῦ; ὁ; στρατός; του; ἡμπόδισαν; τὸν; Νάπολεοντα; νὰ; ἐκτελέσῃ; τὰ; σχέδιά; του. Ἐν; παρόδῳ; εἰσέτι; θὰ; εἰπωμεν; ὅτι; καθ' ὃν; χρόνον; ἔπαιον; ὁ; Στρατάρχης; Desaix; μετὰ; τὴν; νίκην; τοῦ; Μαρέγγου; εὐρέθη; ἀπόσπασμα; τὸ; ἐξῆς; ἐκ; τῆς; ἀλληλογραφίας; τοῦ; Κοραῖ; «τώρα; ὁπότε; ἡ; Αὐστρία; ὑπέκυψε; καὶ; προσεγγίζετε; εἰς; τὴν; φιλικήν; μου; Πατρίδα; θὰ; κερταρῶ; τὴν; ἀπελευθέρωσιν; τῆς; ἡ; Ἐν; ὅδῃ; ἐψυχόρραγι; ὁ; Desaix; ὁ; ἱατρός; Larey; ἐγένετο; αὐτῆς; μάρτυς; τοῦ; Στρατάρχου; Desaix; εἰπόντος; «Μεγαλειότατε; ἀδού; ἐνικήσαμεν; ἀποθνήσκω; εὐχαρίστως; ἀλλὰ; παρακαλῶ; νὰ; ἐλευθερώσητε; τὴν; Ἑλλάδα! Ὁ; Νάπολεων; ἐν; τῇ; ἐγκλίσει; τοῦ; ἐν; Μαρέγγῳ; μνημείου; τοῦ; πρὸς; τιμὴν; τοῦ; Desaix; εἶπεν; ὅτι; θὰ; ἐκτελέσῃ; τὴν; αἴτησιν; τοῦ; Στρατάρχου; του; καὶ; ὅτι; θὰ; ἐλευθερώσῃ; ὅλα; τὰ; Ἑλληνικά; χώρας.

Τὰ; δράματα; ταῦτα; τοῦ; Ἑλληνικοῦ; πνεύματος; εἰσι; λίαν; σπαρταχικὰ; διὰ; τὸν; ἐπισκίπτην; τοῦ; ἐν; Παρισίοις; Ναπολεονταίου; Πανθεοῦ; ἐν; θὰ; βλέπομεν; ἀνηρημένην; καὶ; τὴν; εἰκόνα; τοῦ; Ἀδμιντρίου; Κοραῖ; μετὰ; τῶν; σωρῶν; καὶ; φίλων; τοῦ; Μεγάλου; Ναπολέοντος. Ἀ; ἐλπίσωμεν; ὅτι; ἐκ; τῶν; δράματων; ταῦτα; δὲν; συγχινήσωσιν; ποτε; τὰς; ψυχὰς; τῶν; λεγομένων; ἰσχυρῶν; ἐν; τούτοις; θὰ; ὑπομνήτωσι; τῷ; Ἑλληνισμῷ; τὸ; ἀπόρητον; τοῦ; Θεουκιδίδου. «Οὐ; γὰρ; οἶόν; τ' εἶναι; ἀπὸ; κοινοῦ; βουλευέσθαι; ἄνευ; ἀντιπάλου; παρσκαυῆς; κλ.» διὰ; τοῦ; ὁποίου; μόνον; ποτὲ; δυνάμεθα; νὰ; διεκδικήσωμεν; τὰ; ἰδεώδη; καὶ; προπαιδικὰ; δικαίωματά; μας; ἀποτελοῦντες; Κράτος; μέγα; ὡς; τὸ; ἀρχαῖον; Ἑλληνικόν; τοῦ; Μεγάλου; Ἀλεξάνδρου; μας.

Dr ΣΤΥΛ. MANTONAKHS

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΑΠΟ ΧΑΝΙΩΝ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Μετὰ 48ωρον πλοῦν ἡ πρώτη πόλις, εἰς ἣν προσεγγίζει τὸ Ἰταλικὸν τῆς Florio Rubattino, εἶναι ἡ Κατάνη τῆς Σικελίας. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ πόλις πολλὰ· ἐν τῇ παράδῳ τῶν αἰώνων υποστὰς καταστροφάς. Ὁ λιμὴν τῆς εἶναι ἰσχυρὴ εὐρύχωρος καὶ ἀσφαλὴς, τεργητὸς δὲ ἡ δὲ θάλασσα τῆς πόλεως ἐντεῦθεν περικυλύεται ὑπὸ πολυτάτου σιδηροδρομικῆς γαλῶρος περιστεργούσης ἀποπνευστικῶς ταύτην. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εἶναι καλῶς διαρρυθμισμένη καὶ καθάρια. Ἐχει ἄφθονα ὕδατα καὶ ὁροσερὰ καὶ δημοτικὸν κήπων εἰς περίοπτον θέσιν ἀνθηρότατον καὶ ἐκτεταμένον. Αἱ ὁδοὶ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ καὶ Αἰγυπτοῦ εἶναι ἀντιστοιχῶς αἱ ὀραϊότεραι καὶ κοσμοειδέστεραι. Ἐκ τῶν ναῶν τῆς ὁ τῆς Ἀγίας Ἀγαθῆς εἶναι περικυλλέστερος. Τὰ μαρμαρίνα ἀγάλματά του εἶναι καλλιτεχνικώτατα, αἱ δὲ ψηφιδωτὰ παραστάσεις του καὶ αἱ εἰκονογραφίαι του ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς Εὐρώπης. Ἐν αὐτῷ εὐρίσκονται τὸ λαϊκόν τῆς Ἀγίας, οἱ τάφοι τοῦ Φερδινάνδου τῆς Ἀρκαδίας καὶ πολλῶν καρδινάλιων. Καταστραφεῖς κατὰ τὸ 1689 ὑπὸ τῆς λάθης τῆς ἐκκαταστάσεως Αἰτνῆς, ἥτις ἐπὶ ἡμέρας τὴν πόλιν καὶ ἐφθασε μέχρι τῆς θαλάσσης, ἀνοικοδομήθη μετὰ ἀπερίστερον, καὶ δικαίως θεωρεῖται ὡς εἰς τῶν ὀραϊοτέρων ναῶν τῆς Εὐρώπης. Πρὸ τῆς εἰσόδου κλίμαξ ἄγει εἰς ὑπόγειον βωμικὴν λουτρὰ, ἐν οἷς ῥεῖ ἄφθονον καὶ δικηγύς ὕδωρ. Ὑπὸ τοῦ θόλου δὲ τῶν λουτρῶν τούτων διακρίνονται ἀνδρῶς τοιχογραφίαι, τὰς ὁποίας ἐφθαιρεν ἡ εἰσπομπὴ τῆς λάθης.

Τὰ ἥδη ἐνταῦθα εἶναι αὐστηρότατα, παραπλήσια πρὸς τὰ τῶν Σφακίων καὶ τῆς Μάνης. Ἡ vendetta τῶν Σικελῶν εἶνε παροιμιώδης. Αἱ γυναῖκες οὐδέποτε ἐξέρχονται εἰς τὰς ὁδοὺς μόναι, εἰς δὲ τοὺς ἐπισήμους χοροὺς ἢ τοὺς γάμους μεταβαίνουν με κλειστὴν ἐνδομυρία καὶ πῖλον. Τὴν συγκατανομίαν τελοῦσιν ἀμύξαι καὶ ἡλεκτροκίνητα λεωφορεῖα. Ὁ φωτισμὸς τῆς πόλεως εἶναι ἀρκετός, τὰς δὲ κεντρικὰς ὁδοὺς φωτίζει ἡλεκτρικὸν φῶς.

Κατὰ τὸν σεισμόν τοῦ 1699 ἡ θάλασσα ἀπεσύρθη καὶ ἀπεκάλυψε τὴν παραλίαν μέχρι 2000 μέτρων, μετὰ παρέλυσεν δὲ 3 ὥρων ἐπικνηθούσα, ὡς κῶμα πελώριον, ἐπλημμύρησε τὴν πόλιν. Κατὰ δὲ τὴν ἐκρηγνῆν τῆς Αἰτνῆς τῷ 1689 καταστράφη κατὰ τὸ μείζον αὐτῆς μέρος. Ἐκτοτε ἀνοικοδομήθη καὶ ἐξετάρη ἐπὶ τῆς ἀποφυγίστης καὶ ἀποπετρωθείσης λάθης. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καταστράφη καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ἀρχικὸν ἑλληνικὸν θέατρον, ὅπερ ἀντικατὰν φρουρεῖται. Ἦτο μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἥδη διατηρεῖ τὰ ἔργα τοῦ ἀπολεσθέντος κίλλου. Αἱ στοῶς του οἱ διάδρομοί του, αἱ κλίμακες, τὰ θεωρεῖά του κλπ. μαρτυροῦσι περὶ τούτου. — Ἐπίσης καὶ τὸ ἀμφιθέατρον, τὸ μέγιστον ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὸ φθίνειν καλυφθέντα ὑπὸ τῆς λάθης καὶ προσχωθέντα ἀνεσκάφησαν ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Biscari, κατὰ τὸν προπαρελθόντα αἰῶνα. Εἰς αὐτὸν δὲ ὀφείλεται καὶ ἡ περισυλλογὴ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς πόλεως καὶ ὁ ἐκ βυσσίου ἐλέφας, τὰ ὁποία βλέπει τις εἰς τὸ μουσεῖον καὶ θυμῶς.

Ἡ Αἰτνῆ, τὸ ὑψηλότερον ἡφαίστειον τῆς Εὐρώπης, (3313 μ.), διαρκῶς καπνίζει. Ἡ θεία τῆς ἐμποιεῖ εὐχάριστον ἐντυπωσιν εἰς τὸν βλέποντα διὰ πρῶτην φορὴν ἡφαίστειον ἀλλὰ καὶ ἄλγεινὴν εἰς τὸν ἀναμνησκόμενον τὰς καταστροφὰς τὰς ὁποίας ἐπὶ νῆγκεν ἄλλοτε εἰς τὰ περίεξ. Ἐκεῖ εἰς τὸ βάθος τοῦ ὑπνώττοντος κολοσσοῦ ἐνοικεῖ ἡ

δύναμις, ἥτις εἰς μία στιγμὴν ἐξεγέρσας δύναται νὰ διασείρῃ τὰ περίεξ, νὰ καλύψῃ μὲ τὸ πύρινον ρεῦμά του τὴν περὶ αὐτὸ θάλλουσαν ἐκτακτὴν καὶ νὰ ἐνσπείρῃ τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν φοικὴν! Ὅσῃ δ' ἀγνόητα ἐξαγγέλλουσιν αἱ ἀνθοδόμηναι λευκαὶ τοῦ καπνοῦ τοῦ πολυπύκτου τὴν ἀγριότητα ἐγκλείει εἰς τὰ σπλάγγνα του τὸ στυγνὸν μεγαθύριον.

Ἡ ἀπειρόκαλλος τῶν προγόνων μακρὰ φαντασία ἐθῆκεν ἐνταῦθα τὴν Ἡρακλεῖον νὰ φυλάττῃ τὸν Τυφῶνα τὸν ὅποιον ὁ Ζεὺς κατεπλήκωσε βίβας κατ' αὐτοῦ τὴν Αἰτνῆν! Ὁ Τυφὼν ἦτο τέρας γεννηθὲν ὑπὸ τῆς Γῆς. Ἐκ ἐκδικήσεως τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ τῆς Ἐγκαλάδου, ὃν ἡ Ἀθηνᾶ ἐθαψὲν ἐκσφενδονίσασα κατ' αὐτοῦ τὴν Σικελίαν. Λαβὼν τὴν ἐντολὴν νὰ τιμωρήσῃ τοὺς Ὀλυμπίους ἐπὶ τὴν ἀκαθεκτοῦ κατὰ τοῦ ἐνδοκτιμήματος τῶν Θεῶν καὶ ἐξηνάγκασεν αὐτοὺς νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ὁ Ζεὺς θυμωθεὶς ἐξετόξευσε κατ' αὐτοῦ τοὺς τρομεροὺς κεραυνούς του καὶ συνῆψε κρατερὴν μάχην εἰς τὸν Αἴμον. Τόσον δὲ κῆρα ἐρύθη ὥστε καὶ Αἴμος τὸ γνωστὸν ὄρος τῶν Βαλκανίων ὠνομάσθη. Ἡστῆθαι κατέφυγεν εἰς τὴν Σικελίαν, ἐνθα τὸν κατέφθασεν ὁ Ζεὺς καὶ τὸν ἐθαψεν ὑπὸ τὴν Αἰτνῆν, τάξας ὡς φρουρὸν τὸν γαλὼν χαλκίαν. Ἀπὸ τοῦ χαλκίου δὲ τοῦ ἐργαζομένου θεοῦ ἀναδίδεται ὁ καπνὸς ἐκτοτε, σημεῖον ὅτι οὗτος ἀγρυπνεῖ!

Αἱ κλιτύες τῆς Αἰτνῆς μέγροι ὕψους 1200 μ. καλλιεργοῦνται καὶ εἶναι κατέφυτοι. Περισσότεροι τῶν 300 χιλ. ἀνθρώπων νέμονται τὴν περὶ τὸ ἡφαίστειον τὴν, ἥτις εἶναι εὐφοροτάτη, ἀφροῦντες τὸν κίνδυνον, ὃν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν διατρέχουσι νὰ ταυώσιν ὑπὸ τὴν σποδὸν καὶ τὰ ἀνεκθλίμματα ἢ τὴν λάθαν τοῦ ἡφαίστειου ἢ νὰ ἀποθάνωσιν ἐξ ἀπρῶτης ἐντὸς τῶν ἀερίων, τὰ ὁποία δυνατόν νὰ ἀνφυσθῶσιν ἀπὸ τοῦ κρατῆρος τοῦ ἢ τὰ χάσματα τὰ διανοιγόμενα κατὰ τὰς ἐκρήξεις.

Ὑψηλότερον ἢ ὀλίγηται καθίσταται θαυμαστὸν πτωχότερον καὶ εἰς ὕψος 2000 μ. τὰ φυτὰ εἶναι σπάνια. Οὐχὶ μακρὰν τοῦ γείλους τοῦ κρατῆρος τῆς, εἰς ὕψος 3000 μ. εὐρίσκεται τὸ ἡφαίστειον σκοπεῖον καὶ ξενοδοχεῖον διὰ τοῦ ἐπισκέπτης. Ἡ ἀνάβασις δὲ μέχρις ἐκεῖ γίνεται δι' ἵππων καὶ εἶναι ἄγαν κοπιώδης καὶ ἀνικαχὶ ἰδίως κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας τοῦ ἔτους.

Μετὰ 7ωρον πλοῦν ἀπὸ Κατάνης εἰσπλέει τις τὸν κυκλωτέρῃ λιμένι τῆς Μεσσηνίας. Εἶναι καὶ αὕτη ἀρχαία ἑλληνικὴ πόλις καταστραφεῖσα ἐξ ὀλοκλήρου τῷ 1783 ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τῆς Καλαβρίας, τοῦ μεταδολόντος εἰς ἐρείπια ὀλοκλήρου πόλει καὶ χωρίῳ. Τὰ ἐν τῷ λιμένι τῆς πλοῖα κατεποντίσθησαν, 12000 ἄνθρωποι δὲ ἐτάφησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια αὐτῆς. Εἶναι ἡ μόνη ἱσως Ἰταλικὴ πόλις εἰς ἣν παρατηρεῖται ἐλλείψις μὲν ἀρχαίων ἀγαλμάτων, σπάνις δὲ νεωτέρων. Τὰ οἰκοδομήματα τῆς παραλίᾳ τῆς εἶναι πολυώροφα καὶ ὁμοιόμορφα. Ἐχει ὁδοὺς κανονικάς, εὐρείας καὶ καθαρὰς πάσας ἐστρωμένας διὰ πλινθίων, στρεβίται ὅμως ἀφθονοῦ ὕδατος. Ἡ συγκοινωνία τῆς τελεῖται δι' ἁμαξῶν, μὴ εἰσυχθέντων ἡλεκτροκινήτων λεωφορείων. Τὸ νεκροταφεῖον τῆς κεῖται ἐπὶ λόφου καὶ εἶναι ὀραϊότατον· εἰς τὴν κορυφὴν εὐρίσκεται καλλιμάρμαρον οἰκοδόμημα μὲ στοῶς καὶ αἰθούσας, ἐν αἷς φυλάσσονται ἐν μαρμαρίναις ἐνεπιγράφοι θήκαι, τὰ ὅσα ἐκρώνων, δοικῶν καὶ ἄλλων διακεκριμένων ἀνδρῶν. Τὰ μνημεῖα τῶν πλουσίων εἶναι πολυτελέστατα. Αἱ ἀρκευθοὶ δὲ καὶ αἱ κυπάρισσοι, αἱ ἐλάται καὶ αἱ πίττες σκιάζουσιν ὑπὸ τὸ πικρὸν φύλλωμά των τοὺς κοιμωμένους τὸν αἰῶνα ὑπὸν. Οἱ

πλῆθος θάπτονται εἰς ἰδιαιτέρον διχέρισμα ἐν τῷ προκυλίῳ τοῦ ὀστεοφυλίου, οἱ δὲ πτωχοὶ εἰς ἄδεδρον ἑκατὶν κατὰ σειράς κενονικωτάται, ἐκαστοῦ τέρου φέροντος ὡς σημειον διχρητικὸν μέλαν σκυρόν. Ὑπὸ τὸ ὅλεος τῶν σκυρῶν, τούτων ἔνθα ἡ γῆ εἶναι καύρα, ἀντιπλοῦσι τὰ κενηκότα μέλα των οἱ δυστυχεῖς, ἀνάξιοι νὰ λάθωσι θέσιν ὑπὸ τὴν θρεῖν γῆν, τὴν πιεζομένην ὑπὸ τῶν ὀγκωδῶν μακράρον τὰ ὅποια σφαιροῦσιν οἱ πλούσιοι, ἵνα κατιστήσῃ τὴν γῆν τὴν καλύπτοισιν αὐτοῦ; ... εἰλαφρὴν!

(Ἐπεται συνέχεια)

ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΚΡΗΤΗΣ ΕΝ ΙΟΥΔΑΝΗ.

(Προγραμματὶς ἀρχαιολογικῇ)

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Δύο εἴη περὶ τῆς ἐποικιστικῆς. Ἡ Διδώ (Ἐλίστα) τῶν τε νέων ΚΑΙΤΤ ἐπὶ τῇ Τύλῳ, μετὰ πολλοὺς δὲ ὁ Αἰνείας συνεισφέρει ἐν Ἐτρούτῳ; Κρίριτας (Quiritas).

Καὶ ἦτο ὁ Αἰνείας PIUS, ἀνὴρ εὐσεβής, ἐνῶ ἡ Ἐτρούτικὴ Κολίριτις οὐδὲν εἶναι ἄλλο ἢ Θρησκεία καὶ Θεοφιλία, Ὁρμή. Ἀληθῶς, οἱ τὰ μέλα ἐθρησκολόγουν οἱ Φοίνικες, αὐτοὶ διασπείραντες ἀνὰ τὴν κατ' ἡμᾶς Ἀνατολὴν ἱπποκυνῶν τῆς ὑψηλῆς θρησκευτικῆς καὶ μεταρυστικῆς ἰδεᾶς. Οἱ Κουίριτες οὗτοι (ΚΟΥΡΗΤΕΣ) περιέπουσι τὸν ΘΕΟΝ ΠΑΙΔΑ (τὸν ΠΡΩΜΟΝ ΘΕΟΝ, τὸν ΠΡΟΜΗΘΕΑ τοῦ παντός, ἥλιον) ὅστις, πικρὸν ἀντιτελεῖ καὶ θυήσκει ἐπικμοῦς, ὅπως ἀναστῇ τὴν ἐποικίαν ἀφελῶς, ΠΙΚΟΣ. Τελευταίον, ἐπὶ ἀνὰ γὰρ νὰ σημειωθῇ ὅτι Φιλ-ιτὴν εἶναι ἡ ΠΑΛ-ΕΣΤΙΝΗ ἥτοι ἡ χώρα (ιστὴν) (1) τῶν Φίλ (ΠΕΛΑΣΓΗ), οἵτινες δὲν καλοῦνται Φίλ ἐν τῇ Παλκίᾳ, ἀλλὰ Κερειθ-ίμ μὲν ἐν τῷ ἐθρῆκῳ πρωτοτύπῳ, Κρήτες δὲ ἐν τῇ μεταρρύθμισι τῶν Ο' (2), πολὺ κακῶς, διότι, διὰ τὰς ἐλληνοποιήσεις, τούτοις ἡ Ἐπιστήμη σήμερον δυσχεραίνει καὶ πλυντικὴ ἐπιμόχθως, μετὰ φρίκης καὶ ἄλλοι; ἀποκαλύπτουσι ὅτι Δαρκενίου, εἶναι ὁ Δαρκεῖος, Ἀτῆ, Ἀδρὶ ὁ Εἰσθρος, Χερ-πι-κρουθ ὁ Ἀρποκράτης, Ἀκα-πτῆ ἡ Αἰγυπτος, Κουβιδ-Ἀζαρ ὁ Κυζιρής, Καμδου-ταίγχι ὁ Καμδύτης, Ἀσουρ-Ναδρ-Πάλ ὁ ὁ Σαρδνάπλος, καὶ ἄλλοι.

Λήγω, φίλε κ. Διευθυντά, συμπεραίνων ὅτι οἱ Φοίνικες ἐβίπτον πᾶσαν ταύτην τὴν ἐθρῆκον μουσικὴν ῥώσιν, οὐ μὴ δὲ τὸν ναντίον οἱ Φιλιστῖοι, οἱ πάντες ἄριστοι καὶ βάρδιστοι καὶ πολεμοχρεῖς, οὐδὲ ἀποδέχομαι ὅτι οἱ Κρήτες ἐντεῦθεν πρός τὰ ἐκτὴ μετηνάστεισαν καὶ μετέδωκαν οἰκεία ὀνόματα, ἡλῶς, μισθοροῦντες ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν, οὐδέποτε ἐν μεθοδιστῇ.

(1) πρὸς Ἀγγαν-ιστάν, Βελουτχ-ιστάν, Ἰνδο-ιστάν, Φερσ-ιστάν, Ἀραβ-ιστάν, Ἰσταν-μπούλ=Μεγάλη Πόλις, καὶ οὐχὶ παρασθῶν τοῦ Κωνσταντινουπόλεως (Κωνσταντινουπόλιν) καὶ ἄλλοι, ἵνα τὸ ἐκτὸν ἐκτελέσῃ τὸν τίως ἐν Χανίσις λογίον κ. Κωνσταντινου Φουρνάρα.

(2) Πρὸς τὸ ΠΕΛΑΣΓΗ (ὅσον εἰπεῖν ἐγγὺς Ἀνατολῇ) ἀντιστοιχεῖ θαυμαστῶς ἡ ἑτέρα κλασικὴ ὀνομασία τῆς Μεσογείου, αὕτη: «ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΘΑΛΑΣΣΑ. Ὅρα περὶ τῆς «καθ' ἡμᾶς θαλάσσης» Σωκράτῃ Εὐδωρῆμονος Παρησιαίου (Κόντου). Περιττὸν νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἀπλῶς παίζων ὁ ὑπατος κλασικὸς Κωμικὸς ὀνομαζει τοὺς Πελασγοὺς ΠΕΛΑΡΓΟΥΣ. Αὐτοματῶς πιστευθὲν τὸ λογοπαίγνιον εἶται καὶ σήμερον διδάσκαται ἐν ταῖς Σχολαῖς! Ἡ μόνη ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἐλάλουν τὴν γλῶσσαν τοῦ πουλιοῦ καθ' Ἡρόδοτον ἥτοι τῶν αερίπτερος, τουτίστι τῶν Σκιταίων, καλούμενοι δια τοῦτο καὶ Κίχονες καὶ Λέλεγες καὶ Γραοὶ κλπ. πτηνολογικῶς, διότι εἰς οὐρα καὶ grus εἰσι πελαργοί, λελέκια δὲ παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαφ εἶναι τὰ γνωστὰ μελαγχολικά μακρόταρα.

Ὅτω δὲ οἱ αὐτοὶ Φοίνικες, οἱ διδάσκαλοι τῶν Ἑλλήνων ἐν πᾶσι, ὠνόμασαν καὶ ἱερὴν Σαλαμῖνα (Ἱερουσαλήμ, Ἱερὰ Σόλμυα), καὶ Μαρθῶνα (Μάρθα), καὶ Ἀθρήθειον (ἐν Ρόδῳ ὄρο=Θαδῶς), καὶ Μίνων (Μινου-ἡλ), καὶ Ἰερδχον (Πλάτωνα=Ἰερδχον), καὶ Σῦρον (Τσοῦρ, Τύρος) καὶ Σίφρον (Σίφ-νός=χρυσωρυγίον) κ.τ.λ.

Περὶ τοῦ Φιλιστικῆς ζητήματος, ὡς αὐτοῦ τοῦ ΠΕΛΑΣΓΙΚΟΥ κατὰ τὸ κλεινόν Ρεναν, θέλω ἐπιστεῖλαι βραχυτέρον, ὅτε θέλωμεν εἶδαι ἐκ τούτου Ἐβραίου, ἵπου ἄλλοι τε καὶ ὁ Ραδλμάνθ; ἡτο ξανθός! πλὴν ἄλλων σπουδαίων ἐπιχειρημάτων, εἰς τὰς ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ ἐκδοτικῇ ἁλλήλων.

N. Πιθαράκης

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

ΣΥΛΛΕΧΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ

ὁ ΝΙΚ. ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ διατηροῦν

«Τὸ ἀποφθεγματικὸν ἀπὸ τοῦ γωνῆς ἐστὶν εὐστοχῆματα».

Διογένης ὁ Λαέρτιος

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

395. Ἐνάρτος ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἐπιτιμᾷ καὶ κατακρίνει ἑαυτὸν διὰ τὰ ἐλάχιστα πράγματα, τὰ ὅποια διέπραξε.

396. Τὸ πνεῦμα ζωγραφίζεται ἐν τῷ λόγῳ, ὅστις εἶναι ἡ εἰκὼν αὐτοῦ!

397. Ἡ συνείδησις εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ κρίσις, τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι φέρουσιν ἑαυτοῦ ἐπὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ πράξεων.

398. Ὑπάρχουσι δύο εἶδη φιλοδοξίας: ἡ τοῦ συναθροίσαι πλοῦτον καὶ ἡ τοῦ ἀποκτῆν δόξαν· ὑπάρχουσιν ὀλίγοι ἄνθρωποι, οἵτινες ἔχουσιν ἀμφοτέρας!

399. Οὐδεὶς ὑπάρχει, ὁ ὅποιος νὰ μὴ εἶναι ἱκανὸς εἰς τι, καὶ οὐδεὶς ὁ ὅποιος νὰ εἶναι ἱκανὸς εἰς ὅλα.

400. Ὅσον κακοὶ καὶ ἂν εἶναι οἱ ἄνθρωποι, δὲν τολῶσι νὰ φαίνωνται: ἐχθροὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν.

401. Ὁ ἐνάρτος ἄνθρωπος λησιμονεῖ εὐκόλως τὸ κακὸν, τὸ ὅποιον ἔκαμον εἰς αὐτόν, ἀλλ' ἐνθυμεῖται πάντοτε τὴν εὐεργεσίαν, ἣν ἔλαβε.

402. Ἡ θρησκεία ἀπαγορεύει νὰ βλέπωμεν μετ' ὄμμα φθονερὸν τὴν εὐτυχίαν τῶν ὁμοίων με.

403. Ἐκεῖνοι, οἱ ἄνθρωποι δὲν φοβοῦνται τὸν θάνατον, γνωρίζουσι νάπολ' ὡς αὐτὴ τὴν ζωὴν. Τὸ ἀποτέλεσματικώτερον δὲ μέσον τὸ ὅποιον δύναται τι νὰ μεταχειρισθῇ, ἵνα θεραπευθῇ ἐκ τοῦ φόβου τούτου, εἶναι τὸ νὰ ζῇ ἀμέμπτως.

404. Ὅσον ἐπονεῖς στον εἶναι νὰ ὑποδουλεύται τις εἰς τὰ πάθ' του, τοσοῦτον ἐνδοξον εἶναι νὰ δαμάξῃ ταῦτα.

405. Ὁ συνετὸς διατηρεῖ τὴν αὐτὴν ἡρεμίαν καὶ ἐν τῇ καλῇ καὶ ἐν τῇ κακῇ τύχῃ.

406. Οἱ πλείστοι ἄνθρωποι εἶναι χαμερπεῖς ἐνώπιον τῶν μεγάλων καὶ αὐθάδεις ἐναντι τῶν ἴσων των.

407. Οὐδὲν θαυμαστότερον καὶ ἡρωϊκώτερον ἢ τὸ νὰ ἀντλή τις θάρρος καὶ ἐν τῇ κόλπῳ ἀκόμη τῶν δυστυχιῶν καὶ νὰ ἀναζητῇ εἰς ἑκάστον κτύπημα, ὅπερ θὰ ἐπροξένη τὸν θάνατον.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΑΚΡΩΤΗΡΗ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ

Η ΝΥΜΦΗ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ

B'.

Ἐν Ἀγίᾳ Τριάδι τῇ 30ῇ Αὐγούστου 1907

Φίλτατε,

Συγχρόνως σχεδὸν θὰ λάβῃς καὶ τὰς δύο ἐπιστολάς μου· ὁ δρόμος ἀπὸ τῆς Κορακίης μέχρι τῆς Ἀγίας Τριάδος δὲν εἶναι πολὺς καὶ τὸν διηλύσαμεν εὐθυμοὶ καὶ τραγουδῶντες διάφορα ᾠσματα σχετικὰ πρὸς τὰς νύμφας ἐντυπώσεις μας. Ἐρθασαμεν ἐδῶ περὶ τὴν 11ην π. μ., εὐρόμεν δὲ τοὺς Καλογήρους τῆς Μονῆς ὑπὸ τὸν θόλον τοῦ Κωδωνοστασίου ἀναπαυομένους καὶ ἀναμένοντας τὴν ὥραν τοῦ γεύματος. Μετὰ χαρὰς ἐπανήλθον τὴν Ἀγίαν Τριάδα, μοναστήρι, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ἐν ἅπῳ τῇ πρώτῃ τῆς Κρήτης. Ἀλλοτε ἔχρησάμεν καὶ ὡς ἐδῶ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐκτίσθη ἔκει· ἓνα περίλαμπρον οἰκοδόμημα ἀμφεβαλὼν ἐν ὑπαρχῇ δευτέρῳ ὁμοίον σχολικὸν κτίριον ἐν Κρήτῃ. Τώρα τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ μένει ἄχρηστον. — Δέν σου γράφω τί εἶδον τώρα μέσα εἰς τὰς αἰθούσας τῶν παραδόσεων, ὅπου ἄλλοτε ἀντῇχον αἱ διδασκαλῖαι τῶν καθηγητῶν, ἀλλὰ ἂν μὲ ἐρωτήσῃς προφορικῶς θὰ μάθῃς. Περὶ τῆς Μονῆς καὶ τοῦ χρόνου τῆς ίδρύσεώς της δὲν θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ σοὶ γράψω τί διότι γνωρίζεις ὅτι ἡ μεγαλοπρεπὴς αὕτη Μονὴ ἐκτίσθη κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς ἐν Κρήτῃ ὑποτακτικῆς οὐκ οὐκ εὐγενῶν καὶ πλουσίων ἀδελφῶν Ἱερεμίου καὶ Λαυρεντίου τῶν Τζαγκαρόλων. Περὶ ἤλθομεν τὰ διάφορα μέρη αὐτῆς καὶ ἐπισκέφθημεν εἰς τὰ κελλία τῶν τῶν Ἱερογέρων καὶ καλογήρων τινῶν τῆς Μονῆς, ἐν τῷ μεταξύ δὲ τὸ σημαντικὸν εἶχε δηλώσει ὅτι εἶχε ρυθίσει ἡ ὥρα τοῦ γεύματος, γνωρίζεις δὲ ὅτι ὅλοι οἱ καλογῆροι πανταχοῦ τέρπονται ἀκούοντας τὸ σημαντικὸν τὴν ὥραν ταύτην! Τῆς τραπέζης τὴν προσδρικὴν θέσιν κατέχεν ὁ δραστήριος ἡγούμενος τῆς Μονῆς καὶ αὐτὸς δὲ καὶ οἱ λοιποὶ Πατέρες ἐπιλοχίμηνον νὰ μὲς ἐπιδοκίμωσαν πολλὰς περιπτώσεις. Μετὰ τὸ γεῦμα ἀπεσύρθημεν ἓνα ἀναπαυομένον ὁμίον εἰς τοὺς ξενώνας τῆς Μονῆς, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀποκοιμηθῶ, ἀλλὰ παρεδόθην εἰς ρεμβασμούς καὶ σκέψεις τινὰς σχετικὰς καὶ ἀσχετοὺς (μὲ ἐνοεῖς) πρὸς τὸ περιβάλλον.

Περὶ τὴν 4 μ. μ. ἐξῆλθομεν πάλιν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Μονῆς· δὲν ἡξυρῶν δὲ καὶ ἐγὼ πῶς προσηλῶθῃ ἡ προσοχή μου εἰς τὰ γράμματα Β. Γ. Υ. Θ. Τ. Π., ἅτινα, ὡς ἐνθυμίσαι, εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς προσόψεως τῆς περιφρῆμης ἐκκλησίας. Μάτην ἕως τώρα σοφοὶ καὶ ἀσοφοὶ ἠσχολήθησαν εἰς τὸ νὰ ἐρμηνεύσωσιν αὐτά. Τινὲς παραδείγματός χάριν εἶπον ὅτι τοῦτο σημαίνει: Βαίνε γῆ, ὕμνει Θεὸν τὸν Παντοκράτορα· ἀλλὰ ἄλλος τις λόγιος ἐκ τῶν γνωστοτέρων παρ' ἡμῖν τὸ ἡρμηνεύει: Βάθρον γῆινον υἱοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι μόνον ὁ πρῶτος ταῦτα σκεφθεὶς καὶ γράψας θὰ ἤδυνάτο νὰ μας τὰ ἐξηγήσῃ μετὰ βεβαιότητος, διότι τὸ Γ. πρὸ πάντων ἐκεῖνο ἐρμηνεύεται πολλάκις κατὰ τὸν τρόπον ἥμισυ ἀρεστόν εἰς τοὺς διαμένοντας ἐκεῖ Πατέρας.

Πῶρ ὅλας τὰς εἰλημνείας προτροπὰς τῶν καλογήρων νὰ μένωμεν ἐκεῖ τὸ βράδυ, ὅπου θὰ μὲς ἀνέμενον εὐχαριστοτέρως ἐν τῇ τραπέζῃ ἐκπλήξεις ἀνεχομένης ἀποχαριστίας αὐτοῦ καὶ συνοδεύομενοι μέχρι τινὸς ὑπὸ τινος παρεπιδημοῦντος Ἱερομοναχοῦ, πολλὰ ἐκεῖ δοκίμασαντος.

Ἐλθασμένης ἡ ἀληθέστερον ἀνέβαλιν ἐπίτηδες νὰ σοὶ γράψω ὅτι τὸν ὁδοπορὸν πολὺ πρὶν ἡ φθορὰ εἰς τὴν Μονὴν ἐκπληττει ἡ καλλιέργεια τῶν ἐκατέρωθεν τοῦ δρόμου μερῶν, ἅτινα ὡς γνωρίζεις καλοῦνται ἐσώχωρα. Εἰς τινὰ ταῦτα ἀελοῦνται μανθάνει ὁ καὶ ἀπὸ μόνον τὴν Μονὴν ἐπισκευθεῖς. Εὐτυχῶς καὶ σήμερον δὲν ἔπαυσεν ἡ ἐξευγενιστικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ αὕτη ἔργασία τῆς μετατροπῆς τῶν Κορακοβονίων εἰς ἀνθρώπων κηπάριον. Μετὰ τὰ ἐσώχωρα ταῦτα συναντᾷ ὁ πρὸ τὴν Μονὴν κατενοόμενος τὸν ἀπέραντον ἐλαιώνα ὅστις καλλιεργεῖται καὶ διατηρεῖται ἀκραιατοῦς ὑπὸ τῶν πατέρων τῆς Μονῆς, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν καὶ ἐπιβλεψὶν τῶν τῶν ὁποίων αἱ μαζώχτραι τὸν χειμῶνα συναθροίζουσι τὰς ἐλαίας. Ἀπεχαριστήσαμεν εὐχαριστήμενον τὸν τρίτον συνοδοίον μας εἰς τὴν θέσιν α' Οὐταδάκι καὶ ἐπανήλθομεν εἰς Χανιά μετ' ἡμῶν ὅτι διήλθομεν δύο ὁρασιότητας ἡμέρας εἰς τὰς Κορακίς καὶ τὴν Ἀγίαν Τριάδα. Κατὰ πόσον ἡ ἀνάμνησις αὐτῆς τῆς διημέρου κδρομῆς μας εἰς Ἀκρωτήρι θὰ μοὶ εἶναι καὶ εἰς τὸ μέλλον εὐχαριστοτέρα θὰ σοὶ εἴπω ὅταν προφορικῶς συναντηθῶμεν.

Σὲ ἀσπάζομαι
Ο ΣΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ 22 φυλλαδίου καὶ τέλος)

Πένθιμον εἶναι τὸ δάσος ὑπὸ τὸ ἐκ γίνον· σάβανόν του, ὁμοίον πρὸς θανάτου μέγαν λαὸν, τείνοντα πρὸς τὸν οὐρανὸν τοὺς λιποσάρχους βραχίονας του. Κατωτέρω ριγοὶ ἡ πηγὴ ὑπὸ τὸν παγετώδη ἀνεμὸν τῆς ἐσπέρας καὶ ἡ νύμφη κεκλιμένη ἐπὶ τοῦ ἡμαυρωμένου χρυστάλλου τῆς ψιθυρίζει ἄσμα θλίβερόν, προσευχὴν διὰ τοὺς θησκόντας, συγκαντροῦσαν τὸ αἰώνιον ἄλγος. Εἶναι Ἀμαδρούς ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα μετὰ τοὺς ξενώνας πλοκαμούς τῆς κόρης τῆς διεσπαρμένης, ἀνευ στεφάνου. Τὰ πτηνὰ, τὰ ἀνθή, τὸ πᾶν ἔθανεν. Οὐτε κρίνον, οὐτε ἄσμα ὑπάρχει πλέον ἐν τῇ καρδίᾳ της, ἀλλὰ πάγος καὶ γίον ὅπως πανταχοῦ γυρῶθεν αὕτης.

Ἡ Ἀμαδρούς ὑπηγέθη βραδέως. Αἱ κόραι τῶν ὁμμάτων τῆς ὠχρίσαν, τὰ δὲ χεῖλη τῆς ἐγένοντο λευκότερα τοῦ χιονώδους χιτῶνός της.

Μετ' ἀπελπισίας συστρέφει τοὺς ἀπισχνανθέντας δακτύλους τῆς καὶ θρηνοῦσα ἐνοὶ αὐτοῦς ἐπὶ τοῦ ἀσθμίνοντος στήθους της. Πρὸ τῆς μακροῦ χρόνου κλίσει παρα τὴν πηγὴν ματαίως ἀναζητοῦσα τὴν ἀνταύγειαν τῆς οἰγομένης εὐτυχίας καὶ ἀγνοοῦσα πόσοι ἐκτοτε διέρρουσαν αἰῶνες!!!!

Ἐν τούτοις ἀπᾶς μόνον κατέπεσαν τὰ φύλλα.

Καὶ ἡσυχία ὁραῖς οὐραχὺς καταγελά τῆς λυπῆς της. Βορρᾶς ὁ παγετός ἐκφέρει τοὺς τελευταίους τοῦ στεναγμοῦ, ἀπᾶς τοὺς μεμακρυσμένους στόνους τοῦ προσκοῦσιν ἐπὶ τὰ κατακείμενα νεκρὰ ἀντικείμενα, διώκων τὰ ἡδύμενα καὶ ζήτων τὰ ἀνευρετὰ καὶ ἀπηρηθῆς ἐπανερχεται ἐξοκλουθὼν νὰ θνήσκῃ ἐν μέσῳ τοῦ παγκοσμίου πένθους!

Μικρὸν κατὰ μικρὸν τὴν κυριεύει ὁ μέγας ὕπνος τῶν δασῶν. Ἐν μέσῳ βαθείας σιωπῆς καὶ ἀρώνων παραλήψεων ἡ Ἀμαδρούς ὑπνώνει, πάλλευσας, ἐξηλωμένη ἐπὶ τῆς γίνοντος καθισταμένης ἀπαλῶς μαλθακῆς διὰ νὰ σαβανώσῃ τὸ σῶμά της.

Καὶ ἡ κρήνη ριγοὶ ἐκ τῶν ἀρίστων γηραιῶν λόγων « ἡ κόρη τῶν δασῶν θνήσκει, καὶ ἡ μήτηρ ἐτοιμαζέται τὸ λευκὸν σάβανον ».

Ἀλλ' ἡ Ἀμαδρούς ἤγειρεν αἰφνὴς τὴν κεφαλὴν. Τὰ ὅμματα της μεγάλως ἀνεψήγησαν καὶ ἤδυνάτο τις νὰ διακρίνῃ ἐν αὐτοῖς τὰ ἴα τοῦ θανάτου — ἡ κενὴ καρδία της σκιρτᾷ καὶ αἱ δύο χεῖρες της συμπλέκονται. Ἐξητλημένη σურταὶ διὰ τῶν γονάτων της ἐπὶ τῆς οδοῦ καὶ ἡ ἐλπίς, ἡ γλυκεῖα ἐλπίς, ἐπανερχεται, ἐνισχυεται, μεγαλύνεται εἰς τοὺς ἤχους τοῦ κέρατος.

Τῇ φορᾷ ταύτῃ δὲν εἶναι ὁ κρυερὸς βορρᾶς ὁ ἀπηρῶν τὴν αἰωνίαν ἀπογοήτευσιν.

Τὸ βῆμα τῶν ἵππων ἀντῇχει ἐπὶ τῆς ἐσκληρωμένης γῆς, εἰς τὸ ἐκ γίνοντος δὲ σάβανον τοῦ νεκροῦ δάσους πλησιάζει ἡ κυνηγετικὴ συνοδεία, περίλαμπρος, ἐν μέσῳ νέφους ἀργυροῦ κονιορτοῦ.

Ἡ Ἀμαδρούς ἐκίσταται φέσμα φέσματος, ὠχρὰ μὲ συνεχομένη τὴν ἀναπνοήν, παρατηρεῖ, παρατηρεῖ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, διὰ τῆς καρδίας, διὰ τῆς ψυχῆς της...

Πᾶν ὅτι τῇ ὑπολείπεται ἐκ τῆς ζωῆς συγκαντροῦται ἐν τῷ θλίμῳ κατὰ ἐκείνην.

Ἰδοὺ οἱ ἵπποταί, φέροντες τοὺς γουρούς πτεροστῆρας, ἐπὶ τῶν υπερήφανων ἵππων τῶν. Ἰδοὺ αἱ εὐγενεῖς δέσποινα ἐνδεδυμένα σιμῆρας ἐκ λευκοκίττου καὶ μεταξὺς ἐπὶ τῶν λευκῶν φορέων. Ἰδοὺ οἱ τολμητοὶ ἀκόλουθοι ἐρωτοτροποῦντες μετὰ τῶν περικόμηντων ἀντιπροσώπων, ἰδοὺ καὶ οἱ ὑπερῆται ἐξηγυῶντες τοὺς θυροδιδῆεις κίνας.

Τὸ κέας ἔχει ἐν τῷ δάσει γλυκύτερον καὶ ἡ ὀπτασία ἀντιπαρέχεται ἡ συνοδεία ἐξαφανίζεται ἐν τῇ λευκαζούσῃ ἀποστάσει, τὰ ἐκ πτερόν λορία δὲν κυματίζουσι πλέον διὰ μέσου τῶν γυνῶν κλαδῶν, ὁ δὲ ἤχος τοῦ κέρατος ἀπομακρύνεται ἐξασθενῶν θαμβιών.

Φεῦ! ὁ ὁραῖος ἵπποτης μὲ τὴν ἀνδρικὴν καὶ μεγαλῶν μορφήν ὃν ἡ Ἀμαδρούς εἶδεν ἐκεῖ πέραν παρα τὴν κρήνην, δὲν ἀνεφάνη καὶ βραδέως πίπτει ἐπὶ τῶν γονάτων ἀλγοῦσα καὶ πᾶν ὅτι τῇ ὑπελείφθη ἐκ τῆς ζωῆς, συγκαντροῦται ἐν τῷ πρηνεῖ βλεμματι αὐτῆς, ἐσβέσθη αγωνιωδῶς σὺν τῷ ἤχῳ τοῦ κυνηγετικοῦ κέρατος.

ΔΙΗΓΗΜΑ ΔΙΑ ΠΑΙΔΑΣ

ΜΗΤΡΟΣ ΕΝΘΥΜΙΟΝ

Μίαν ώραίαν ἐσπέρην τοῦ Ἰουλίου τρεῖς παιδία εἰσελθόντα εἰς τὸ δωμάτιον τῆς κυρίας Μαρδελλήνης· Δελμάρη ἡσπασθησαν μετὰ σεβασμοῦ τὴν τρέμουσαν χεῖρά της· καὶ ἐκαθέσθησαν πρὸ τῶν ποδῶν της λέγοντα· «Τὴν ἱστορίαν τοῦ μικροῦ Ἀλίου, ἀγαπητὴ Μάμη».

— Ἐγὼ καλῶς τεχνικῶς ἀπῆλθον δι' ἐξηγθησῆναι; φωνῆς ἢ γράψας, ἀλλ' ἐπικαλοῦμαι ὅλην τὴν προσηγορίαν· δίδει τὸ προκείμενον· τῆς ἡλικίας μου ἡλιότρεπε κατὰ πλῆθος τὴν εὐκαρίαν τῆς γλώττης· ὁ δὲ κ.δ. δὲ δύναιται νὰ ἐπικαλεσθῇ ὅσα λέγω ἄνευ μεγάλου κόπου. — Ὁ εὐμεθὺς προσεκοίμην, ἀλλὰ Μάμη, ἀπῆλθον τὰ παιδία, προσθέτοντάς τινι συμπαιθῶ. — Σὺ; συγχώρησον, ἐπικαλεῖται ἡ ἀγαθὴ πρεσβυτίς· θεωρεῖται ἐνταῦθα ἐν ἀλλὰς τὰς ξυμπτώσεσιν· τῶν τε ὁποῖα πάλιν ἐκαλεῖται τὴν χεῖρά της· ἐν τῇ τῶν μικρῶν ἰδικῶν τῶν καὶ τῇ ἡσπάζοντο μετὰ στοργῆς. «Ἡ συνάλλαξις, προσέθετον, ἀπὸ οἱ παῖδες, ἔλκον στίβιν ἀνθρώπων προσδιδόντων νὰ ἀκούσῃ τι τὸ ἐκείνῳ· ἐνδυναμίζον, δὲν ἀποκλείει τὴν ἐργασίαν τῶν χειρῶν, ὅς μοι λοιπὸν ἔδοξε τὴν ἐπὶ τῆς τραπεζῆς· ἡμετέραν περικνημίδα μου, ὅπου διηγουμένη πλέκω συγχρόνως.

— Ἀλλ' εἰργάσθητε καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν, εἶπεν ἐκεῖνος, ὑπακούων ὁμοῦ πάντοτε.

Ἐδοξάδε, ἐπικαλεῖται ἡ γράψας, δύναιται νὰ ἐργασθῶ εἰσέτι, ὅρα ὁρίστω νὰ ἐξακολουθήσω, μὴ λησμονήσῃς δὲ ὅτι εἰς τὸν κόσμον τοῦτον καθῆκον ἔχομεν νὰ ἐργασώμεθα δικαίως· ἀναλόγως τῶν δυνάμεων τοῦ ἑαυτοῦ, διότι κτλ. καὶ νὰ πρᾶττε τίς μικρὰ ἢ μὴδὲν.

«Ἐπὶ μιᾷ τῶν ὀρθῶν τοῦ ποταμοῦ Ἀρῶν, ἤρξατο ἡ πρεσβυτίς διηγουμένη, ἐξ ἁλίου μετὰ τῆς συζύγου του καὶ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ του. Ὑπὸ τοιοῦτον ὥραιο οὐρανὸν οἶος ὁ τῆς Φλωρεντίας, καὶ μακρὰν τῶν τόσων πολλῶν ὅσων καὶ ἡχοῖσιν πλῆθος τῶν μεγαλοπόλεων ἢ οἰκογένειαν αὕτη ὑπῆρχεν ἀτυχής. Ὁ Ἀλπέβολο — τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλίου — ἔχαιρε φήμην ἀνδρείου ἀνδρός, διὰ τοῦτο οὐχὶ μόνον ἡ ἐκλεκτὴ κοινωνία τῆς Ρώμης ἐπροσηλυτεύετο ἐκ τοῦ ἰχθυοστροφείου του τοῦ ἰχθύος· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Πάππας Σίξτος δὲν ἐδοκίμαζεν ἄλλου· ἢ τοῦ τοῦ Ἀλπέβολο. Ὁ δὲ βλέπων, τέκνα ἀγαπητά, τὸ ταπεινότερον τῶν ἐπαγγελλομένων δύναιται νὰ ἀνυψώσῃ τὸν τοῦτο ἐπαγγελλόμενον εἰς τὰς μεγαλύνσεις, τῶν ἐπιχειρήσεων ἀρκεῖ μόνον νὰ τυγχάνῃ φιλόπονος καὶ ἐντιμῆς. Οὕτω λοιπὸν ὁ ἁλίου μὲν ἐξ ἡμετέρας τῆς μικρᾶς οἰκογενείας· τοῦ ἀνέως, αἱ δὲ καὶ ἐκαστὴν ἐναποκαταλείβουσαν ἐν τινὶ γωνίᾳ οἰκονομία ἐπέτρεπον αὐτῷ νὰ οὐνευροπολῇ ἡδέως τὴν ἡμέραν καὶ ἢ ὅτι ἐνηγκαλίζετο τοῦ μικροῦ ἐγγόνου, οὗ ὅτι ἔφερον ἐν τῇ ζωῇ ὁ υἱὸς του, ὅταν συμπληρώσῃ τὸ εἰκοστὸν δέυτερον ἔτος ὅτι ἐναυφύετο. Ἀλλ' οἱμοί! ἄλλω, ἔδοξε τῇ Εἰμυρμένη! Μίαν τῶν ἡμερῶν ἐνφῶ ἔρριπτε, κατὰ τὸ σῆμα, τὰ δίκτυά του, κατελήφθη ὑπὸ σφοδρᾶ· κατεγίγδο· καὶ εὖρε τὸν θάνατον ἐκεῖ ἐνθα ἐξήτει νὰ εὐρὴ τὴν ζωὴν δι' ἐκυστὸν καὶ διὰ τοῦ περὶ αὐτόν!

Ὁ θάνατος τοῦ κατέδραμεν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν πιστὴν συντροφίαν του, ὥστε μετ' ὀλιγοήμερον ἀγωνίαν ἢ ψυχὴ της καταλείπουσα τὸ φθαρτὸν σκῆνωμά της ἀπέπηγε πρὸς τοῦ οὐρανοῦ· ἐγκαταλείπουσα τὸν μικρὸν Ἀρθούρον μόνον

καὶ ἐν ἀπολύτῳ ἐνδείχ, διότι αἱ οἱ τοῦ ἰδρώτος τοῦ πατρὸς τοῦ ἀποκαταλείβεται οἰκονομία ἐκλάπησαν παρ' ἀθλίων πλεγματῶν κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀθηνεῖαν τῆς.

Ἐνταῦθα ἡ σεβαστὴ Μάμη διέκοψε τὴν διήγησιν τῆς ρεμβάζουσα.

«Τὸ δυστύχημα τοῦ μικροῦ Ἀρθούρου, τέκνα μου, ἐπικαλεῖται μετ' ὀλίγον δι' ἐπιτήμου τόνου μὴ σὲ· ἐμβάλη εἰς σκέψεις· ἀντικειμένη· πρὸς τὰς χριστιανικὰς ἀρχάς, ὡς ἐκκληρονομία· ἐκ τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ εὐρισκομένων ἤδη γονέων τῶν. Ὁ πρόωρος θάνατος τῶν γεννητόρων τοῦ Ἀρθούρου δυνάται νὰ κριθῇ παρὰ τῶν ὀλιγοπιστίων ὡς πρᾶξι· σκληρὰ τῆς οὐρανοῦ θελήσει, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶνε ὡς νὰ κατηγορηθῇ ὁ οὐρανὸς· Πάτερ ἐπὶ ἀδικίᾳ! Τίς οἶδεν ἂν, περκαμένοντα, ἐπὶ μικρὸν ἐν τῇ προκείμενῃ ταύτῃ ζωῇ, δὲν ἐδοκίμαζον πικρίας· ἀσυγκρίτως μεγαλύνσεις τῆς στιγμικῆς· πικρίας τοῦ θανάτου· Τίς δύναιται νὰ θεοκρίωται αὐτῶν; ὅτι ἐξακολούθουν τρέποντες, τὰ αὐτὰ εὐγενῆ αἰσθημῆς· Ὁ πλοῦτος, δὲν ἔδυνάτο νὰ ἐπιφέρει ἐν ἀλλοτρίᾳ ὀλεθρίαν τῶν εὐθεῶν ἀρχῶν τῶν· Τάδε πάντα μόνον ὁ Θεός· οἶδε, καὶ διὰ τοῦτο ἴτω· εὐπλῆγχνισθε· αὐτοῦ, τοῦ μετεκλίετε πρὸς Αὐτῷ. Αἱ βουλὴ τῆς Θεῆς, Προνοίας, τεχνία μου, εἰσὶν ἀκατάληπτοι! Τὰ παιδία ἐπαπείνωσαν τοῦ ὀφθαλμοῦ· ἐπὶ τινι· στιγμῇ· ρεμβάζοντα· εἴτε παρεκλίετο τὴν Μάμη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν διήγησιν τῆς, ἢ καὶ ἐξακολούθησεν ὡς ἐξή;

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

(Ἐπεται τὸ τέλος)

N. K.

ΔΗΜΟΔΕΙΣ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΠΕΡΙ ΜΗΝΩΝ

Σεπτέμβριος

Τὸν τροχητὴν σιτᾶρι σπείρε κι' ὅσο θέλεις σῦρει.

Ἡ σπορὰ τοῦ σίτου εἶναι ὠφέλιμος· τὸν Σεπτέμβριον γενομένη, ἀλλὰ μόνον εἰς τοῦ τόπου· ἐκεῖνος· ἐνθα τὰ Πρωτοβόρχια συμβαίνουν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον. Συνήθως ὁμοῦ· ὁ σίτος σπείρεται τὸν Ὀκτώβριον.

Τὰ πρωτοβόρχια πρέπει νὰ εὐρυν τὰ λούπινα εἰς τὴν γῆν.

Προμεία Μάνης, ὅπου κατ' ἐξοχὴν καλλιεργοῦνται τὰ λούπινα, οἱ θέρμοι τῶν ἀρχαίων, ὅτι ἡ σπορὰ αὐτῶν πρέπει νὰ γίνεταί προτοῦ ἀρχίσωσιν αἱ πρώται βροχαὶ τοῦ φθινοπώρου.

Ὀκτώβριος

Ὀκτώβρι καὶ δὲν ἐσπείρες;

Ὀκτὼ σφοδρὸς δὲν ἔκαμες.

Ὁ Ὀκτώβριος θεωρεῖται ὁ καταλληλότερος μῆν πρὸς σπορὰν τῶν πρώτων δημητριακῶν καρπῶν, ἢ δὲ ἀργότερον γενομένη σπορὰ εἶνε, κατὰ τὴν προμείαν, ἄγονος.

Τ' ἁγίου Λουκά, σπείρε κουκιά.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Λουκά τελεῖται τὴν 18 Ὀκτωβρίου· τὸ καλοκαίρι αὐτῇ Δημητρίου, ἢ Ἀι Δημητράκι, μικρὸ καλοκαίρι.

Οὕτω ἀποκλινοῦνται ὀλίγαι ἡμέραι πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου (26 Ὀκτωβρίου), καὶ ὁ κακρός εἶναι εὐδὸς καὶ σχεδὸν θερμός, αἱ ἀλκυονίδες ἡμέραι τῶν ἀρχαίων. Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου οἱ ποιμένες ὁδηγοῦν τὰ ποιμνία τῶν εἰς τὰς χειμερινὰς νομάς, ὡς κατελείπουν κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου (23 Ἀπριλίου).

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

(Πᾶς συνδρομητής τοῦ «Κρητ. Ἀστέρος» ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ Περιοδικοῦ, παρακκεῖται ν' ἀναγνωστῇ μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰς κάτωθι ὁδηγίας τοῦ παρόντος, διὰ νὰ συμμορφῶνται ἐκάστοτε πρὸς αὐτάς.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ
ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῷ «Κρητ. Ἀστέρι» δημοσιευομένων Παιδικῶν Πνευμάτων καὶ Πνευματικῶν Ἀσκήσεων εἶναι ἀναγκαθειμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς συνδρομητάς του. Ἐκαστος δύναται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ Πνεύματα ἐξ ὧν ἡ διεύθυνσις τοῦ «Κρητ. Ἀστέρος» ἐκλέγει τὰ ἐκτελληλότερα, ἐκ τούτων δὲ δημοσιεύει διὰ κλήρου ὅσα τῷ ἐπιτρέπει ὁ χώρος.

Τὰ Παιδικὰ Πνεύματα πρέπει νὰ γράφονται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου, ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἀνωθεν πρέπει νὰ ἐπιγράφονται:

«Παιδικὰ Πνεύματα», στελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῷ «Κρητ. Ἀστέρι ὑπὸ τοῦ (δὲνα) ὀνόματι ἢ (ψευδώνυμον ἂν ἔχῃ)» πρέπει δὲ νὰ εἶναι ἔργα πρωτότυπα τοῦ στέλλοντος ἀδημοσίευτα καὶ ὅχι ἀντιγραφαὶ ἢ ἄλλων, δημοσιευθέντων ἐν τῷ «Κρητ. Ἀστέρι» ἢ ἀλλοῦ.

Καὶ τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἡ σύνταξις εἶναι ἀποκλειστικῶς ἀναγκαθειμένη εἰς τοὺς συνδρομητάς ὡς ἐξῆς: ἕως προκηρύσσονται τέσσαρες Διαγωνισμοὶ πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους, οἱ ὁποῖοι δημοσιεύονται ἐκάστοτε ἐν τῇ σχετικῇ Προκήρυσιν.

Αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις αἱ βραβευόμεναι ἢ ὅπωςδήποτε πρωτεύουσιν εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τούτους, δημοσιεύονται λίγον κατ' ὀλίγον, ἀποκλείονται δὲ πᾶσι αἱ ὑστεροῦσαι καὶ ἡ μὴ ἀποστελλόμεναι ἐγκλίρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΣΥΝΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΛΥΣΕΩΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ὁ «Κρητ. Ἀστὴρ» προτείνει κατ' ἕτος τέσσαρας διαγωνισμοὺς πρὸς εὐρεσιν τῶν λύσεων τῶν ἐν αὐτῷ δημοσιευομένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἥτοι ἓνα κατὰ τριμηνίαν.

Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ἐπὶ τευχίου χάρτου γραφόμεναι, πρέπει νὰ στέλλονται ἐγκλίρω, ὥστε νὰ φθάνωσιν εἰς τὴν Γραφεῖά μας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ νέου φυλλαδίου.

Αἱ λύσεις, ὅταν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ ἐπιστολῆς ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται καὶ ἐντὸς φακέλλου καὶ ἄνευ τούτου μετὰ ἰδίεπτον γραμμικτῶσημον ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ πεντάλεπτον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὁ Συνδρομητής, ὅταν δὲν θέλῃ νὰ διαγωνισθῇ αὐτός, δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἓνα ἢ μίαν τῶν ἀδελφῶν του. Δύο ἀδελφοὶ συγχρόνως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὸν αὐτὸν διαγωνισμόν.

Συγχρόνως προκηρύσσονται διαγωνισμοὶ πρὸς σύνθεσιν Διηγηματίων, Ἐπιστολῶν καὶ Ποιημάτων καὶ Διαγωνισμοὶ ἀποκτήσεως τοῦ τιμητικοῦ τίτλου οὗ Πράκτορος τοῦ «Κρητ. Ἀστέρος». Τούτων θὰ δημοσιεύονται ἐκάστοτε οἱ ὅροι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

ΒΡΑΒΕΙΑ, ΕΠΑΙΝΟΙ, ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ «Κρητ. Ἀστὴρ» ἐκάστοτε προτείνει βραβεῖα Πρώτα καὶ Δεύτερα καὶ Ἐπαινούς.

1) Ὁ τυχὼν Α' Βραβείου ἔχει τὰ ἐξῆς προνόμια: α') Δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον εἴτε Διήγημα εἶνε, εἴτε Ἐπιστολὴ κλπ.

β) Δημοσιεύεται ἡ Εἰκὼν του εἰς τὸν «Κρητ. Ἀστέρα», ἐν ἀποστείλῃ φωτογραφίαν του, εἴτε μετ' ψευδώνυμον εἴτε μετ' τὸ ὄνομα του, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του. γ') Λαμβάνει ὡς δῶρον σειρὰν τῶν φυλλαδίων τοῦ «Κρητ. Ἀστέρος» τιμωμένων ἀντὶ ἐξ ὀρχυμῶν.

2) Ὁ τυχὼν Β' Βραβείου λαμβάνει δωρεάν ἐπὶ ἐξ μῆνα; τὸν «Κρητ. Ἀστέρα».

3) Ὁ τυχὼν Ἐπαίνου λαμβάνει ἐπὶ τρεῖς μῆνα; τὸν «Κρητ. Ἀστέρα» δωρεάν.

Ἀνακηρύσσεται ἄριστος τοῦ Α' Βραβείου ὁ ἔχων τὰς περισσότερας ὁρθὰς λύσεις μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ὁ διακρίπων εἰς τοὺς λοιποὺς διαγωνισμοὺς. Ὁρθὰς λύσεις θεωροῦνται αἱ συμφωνοῦσαι καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὰς δημοσιευομένας; εἰς τὸν «Κρητ. Ἀστέρα».

Ἐν ὅμοις δύο ἢ περισσότεροι τύχῃ νὰ ἔχουν τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς ἀριθμὸν λύσεων, τότε τὸ Βραβεῖον ἀπονέμεται εἰς ὅντινα ἤθελε κρίνει εἰδικὴ ἐπιτροπεία.

Β' Βραβείου ὅσοι ἀνακηρύσσονται πέντε πρῶτοι, οἱ ἔχοντες περισσότερας ὁρθὰς λύσεις ἀπὸ τὰς ἡμισείας τοῦ λαβόντος τὸ Α' Βραβεῖον.

Ἐπαινον λαμβάνουν πάντες οἱ ἀποστέλλοντες ἐν ὅλῳ πλείους τῶν 10 λύσεων.

Ὁ ἀπὸς τυχὼν Α' Βραβείου κηρύσσεται Ἐκτὸς συναγωνισμοῦ καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ συναγωνίζεσθαι διὰ τὸ αὐτὸ βραβεῖον.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαγωνισμῶν δημοσιεύεται κατὰ τριμηνίαν.

Οἱ λαμβάνοντες ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 5 β' βραβεῖα εἰς τοὺς διφόρους διαγωνισμοὺς ἢ 4 β' καὶ 2 ἐπαινούς, ἢ 3 β' καὶ 4 ἐπαινούς ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς λαμβάνοντες τὸ Α' Βραβεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΕΠΙΜΕΛΟΜ
ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ «Κρητικοῦ Ἀστέρος» ἰδρύεται Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Ταμεῖου τούτου εἶναι ἡ δωρεάν παροχὴ τοῦ «Κρητικοῦ Ἀστέρος» εἰς παιδία ἐπιμελῆ καὶ φιλόμουσα ἀλλὰ πτωχὰ, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠδύναντο ἄλλως νὰ ἀποκτήσουν αὐτόν. Ἐκτὸς τούτου ἐκ τοῦ συναζομένου ποσοῦ στέλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ Σχολεῖου ἔτους τόμοι τοῦ «Κρητικοῦ Ἀστέρος» εἰς τὰ ἐν Κρήτῃ καὶ ἀλλοῦ Σχολεῖα, ὅπως διανεμῶνται ὡς βραβεῖα εἰς τοὺς ἀριστεύοντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀπόρους μαθητὰς καὶ μαθητρίδας.

Εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων εἶναι δεκτὰ

οιάδήποτε ποσά, καὶ τὰ ἐλάχιστα, ἐκ μέρους τῶν συνδρομητῶν μας, καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθυμοῦντος νὰ συνεισφέρει. Τὰ ὀνόματα τῶν εἰσφερόντων μὲ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφοράς, ἐκάστου δημοσιεύονται ἐκάστοτε εἰς τὸν «Κρητικὸν Ἀστέρην».

Ἐκτὸς τοῦ Ταμείου πολλοὶ τῶν πλουσίων μας παροχολοῦνται νὰ βοηθῶσιν εἰς τὴν ἀπόκτησιν τοῦ «Κρητ. Ἀστέρος» πτωχοῦ μὲν ἰλλὰ ἐπιμελεῖς καὶ φιλομούτου; μιλητῆς; συνιστωμένου; πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν συνδρομητῶν καὶ φίλων τοῦ «Κρητ. Ἀστέρος» διὰ τῆς «Ἀλληλογραφίας».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐκκίτο; συνδρομητῆς; ἡ συνδρομητρίξ ἡμῶν δύναται νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῶν πρὸς τὸν «Κρητ. Ἀστέρην».

Ὅταν τὰ περιεχόμενα τῶν ἐπιστολῶν τούτων εἴναι γενικοῦ ἐνδιαφέροντος; θὰ γίνῃται κατελλήλου; μνεία καὶ θὰ διδῇται δημοσίᾳ ἢ ἀπάντησι; ἐν τῇ «Στήλῃ τῆς Ἀλληλογραφίας».

Ἐκτὸς τῆς Ἀλληλογραφίας βραδύτερον θὰ εἰσαγάγωμεν καὶ ἄλλας μεταρρυθμίσεις, δι' ἃς ἐπιτυχίᾳ ἐκτρέχεται ἀπὸ τὴν προθυμίαν τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν.

Κάτωθι τῆς στήλης ταύτης δημοσιεύομεν καὶ **Μικρὰς ἀγγελίας** πρὸς εὐκολίαν τῶν συνδρομητῶν μας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

168. Αἰνίγμα

Τὸ πρῶτόν μου δὲν πιάνει
Τὸ δεύτερόν μου πιάνει
τὸ σύνολόν μου πιάνει
ἐκεῖνο που δὲν πιάνει.

169. Αἰνίγμα

Θεὰ εἶναι τὸ πρῶτόν μου
ἄρθρον τὸ δεύτερόν μου
Φρουρός εἶναι τὸ τρίτον μου
Τί εἶναι τὸ σύνολόν μου;

170. Ἑρωτήσεις

- Ποῖα νῆσος πιάνει ψάρι;
- Πότε τὸ νερό, ὅταν βράζῃ, πετᾷ πέτρας;
Ἐστάλησαν παρὰ Γ. Χατζημιχαλάκι

171. Αἰνίγμα

Τὸ ὄνομά μου σύνολον πολλῶν δηλοῖ πραγμάτων
καθὼς καὶ ἡ λέξις **δάδος**.
Ἄλλ' ἂν μοῦ ἐγέλῃς λύτα μου τὸ πρῶτον τῶν γραμμάτων
θὰ μένω ἕνας ἄσος.

172. Γρίφος

Ὁ Μ 16 φ εἶνε ΗΡΣΦΔ 1
Ἐστάλησαν παρὰ Μελαίνης Ἑλπίδος

169. Λογοπαίγνιον

Ποῖον ὄνομα γυναικὸς μᾶς φανερώνει ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὰ βούρλα;
Ἐστάλησαν ὑπὸ Γ. Μ. Θεοδωράκη.

Βραβεῖα

Τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ φυλλαδίῳ προταθέντα τίθενται καὶ πάλιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Λύσεις 22 φυλλαδίου

163. Ὁ στάχυς, 164. Τὸ μέλι, 165. Ὁ προφήτης Ἐνώ, 166. Κρητόλαος, 167. α') ἡ ψυχὴ ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι, β') Πανάρης.

Λύται

Πάντες οἱ ἀποστέλλαντες ἐκρίθησαν ἄξιοι Ἑπαινοῦ μόνον.

Τύποις «Νέας Ἑρένης» — Χανία

Διαγωνισμὸς 3ος

Πᾶς τις συνδρομητῆς εἰμὴ δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ **Πράκτωρ** τοῦ «Κρητ. Ἀστέρος» ἂν ἀναλάβῃ νὰ ἐγγράψῃ συνδρομητῆς ἐτησίους, ἑξαμήνους κλπ. εἴτε ἂν ἀναλάβῃ τὴν πώλησιν αὐτοῦ κατὰ φυλλαδίων.

Οἱ **Πράκτορες** οὗτοι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὠφελοῦσι τοὺς φίλους των ἀπολαύουσι καὶ τὸν ἐξῆς βραβεῖον:

Βραβεῖον Α' τάξεως

Τὸ βραβεῖον τοῦτο θέλει ἀπονεμηθῇ πρὸς πάντας ὅσοι μέχρι τῆς 20 Δεκεμβρίου 1907 θὰ ἔχουν διαθέσῃ (εἴτε μὲ ἀγοραστάς, εἴτε μὲ συνδρομητῆς νέους εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο) ἀπὸ 240 φυλλαδία καὶ ἄνω δηλαδὴ φύλλα ἀναλογούντα πρὸς ἐτησίαις συνδρομας περιστατικὰς τῶν δέκα. Ὅλων τούτων θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ πρωτοχρονιατικὸν τεύχος τοῦ «Κρητ. Ἀστέρος» ἢ εἰκὼν, ὃ δὲ διαθέσας τὰ περισσότερα φύλλα θ' ἀνακηρυχθῇ Κορυφαῖος καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ θὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμπληγματος τῶν ἄλλων εἰς μεγάλητερον σχῆμα.

Ἐκτὸς τῆς δημοσίευσως τῆς εἰκόνος θὰ ἀποστέλληται πρὸς πάντα τυχόντα βραβεῖον Α' τάξεως καὶ ὁ «Κρητ. Ἀστὴρ» δωρεάν ἐπὶ ἓν ἔτος.

Βραβεῖον Β' τάξεως

Τούτου θὰ τύχῃσι ὅσοι μέχρι 20 Δεκεμβρίου 1907 θὰ ἔχουν διαθέσει εἴτε μὲ ἀγοραστάς εἴτε μὲ συνδρομητῆς εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο ἀπὸ 120 φυλλαδία καὶ ἄνω δηλ. φύλλα ἀναλογούντα πρὸς πέντε συνδρομας.

Ἐκ τούτων θὰ βραβευθῶσι καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν τῶν ἐν μικροτέρῳ σχῆματι ὅμως οἱ πέντε **πρώτοι**, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν διαθέσει τὰ περισσότερα. Πρὸς τοὺς τοὺς θὰ ἀποστέλληται **δωρεάν** ὁ «Κρητ. Ἀστὴρ» ἐπὶ μίαν ἑξαμηνίαν.

Ἑπαινος

Πρὸς πάντας τοὺς λοιποὺς θὰ ἀπονεμηθῇ **Ἑπαινος** καὶ θ' ἀποστέλληται ὁ «Κρητ. Ἀστὴρ» ἀναλόγως τῶν συνδρομητῶν, τοὺς ὁποίους θὰ ἐγγράψωσι. Ὁ Ἑπαινος οὗτος θὰ καταλογίζεταί μετὰ τῶν λοιπῶν.

ΣΤΗΛΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἐλευθερνεία. Ρέθυμνον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐχὰς ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ Α' ἔτους. Τὸ βραβεῖον ἀποστέλλεται πικρῶς μετὰ τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως. Τὸ Διήγημά σας χωρὶς ἄλλο ἀπὸ τοῦ ἐπομένου.

Συνδ. Η. μαθητὴν. Ἡράκλειον. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη καὶ τὸ περιοδικὸν ἀποστέλλεται εἰς τοὺς συμπατριῶτάς σας. Καὶ ἄλλην προηγούμενην ἐπιστολήν ἔστειλα μετὰ εὐχαριστηρίου πρὸς τὸν ἀγαπητὸν κ. Ζ. Ζητήσατέ την ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον. Θὰ παρῆσεν. Περιεῖχε εἰδήσεις καὶ περὶ τῶν ὑποσχεθέντων βιβλίων.

Σάββιγγα. Πάτρας. «Δελτίον» δὲν ἐξεδόθη τελευταίως. Προηγούμενα 4 Δελτία, ἀποσταλέντα καὶ ἄλλοτε, θὰ λάβετε καὶ πάλιν τῆς.

Στύγα. Καλάβρυτα. Τὸ περιοδικὸν ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀντὴλλᾶμεν καὶ ἐκδίδεται τακτικῶς καὶ ἀποστέλλεται. Ἡ καθυστέρησις ὀφείλεται ἀλλοχού. Γράψατε ποῖα φυλλαδία θέλετε.

Α. Μπ. Σφακία. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φροντίδα. Τὸ περιοδικὸν ἀποστέλλεται εἰς νέον συνδρομητὴν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Αἱ ἑκατὸν ἡμέραι τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Δράμα ἱστορικὸν εἰς πρᾶξις τρεῖς μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὸ Δημ. Καπαζίδος. Τιμᾷται δρχμῆς.

«Γεωργικὴ Ἀνθοδόξμην» γεωργικὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Ἱεραιπέρῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ κ. Γεωργ. Ἐλευθεριάδου, γεωπόνου. Συνδρομὴ ἐτησίᾳ δρχμ. 3.

Ἀνταλλάξιμο Κρητ.-ποστάλ.

Ἐλευθερνέως Poste-Restante, Ρέθυμνον

Cart-Postal

Ἀνταλλάσσει ἡ Δις Μ. Ἰαβέρου Poste-Restante Ἡράκλειον

